[2022] 18 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 669

ਮੈਸਰਜ਼ ਓਸੀਐਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ

ਬਨਾਮ

ਓਰੀਸਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2004 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2348)

ਨਵੰਬਰ 04, 2022

[ਉਦੈ ਉਮੇਸ਼ ਲਲਿਤ, ਸੀਜੇਆਈ, ਐਸ ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ ਅਤੇ ਜੇ ਬੀ ਪਾਰਦੀਵਾਲਾ, ਜੇਜੇ]

ਉੜੀਸਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1999 – ਉੜੀਸਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1950 ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ - ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ, ਸੂਚੀ II ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 7 ਵੀਂ ਐਂਟਰੀ 52 - ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤਹਿਤ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਜਾਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243Q ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਹੋਲਡ: ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਰਕ ਹਨ - ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਸਟੇਟ ਬਰਾਬਰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਹਨ - ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ" - ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ, ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾ - ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਵਰਣਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ - ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ, ਖਪਤ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ - ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ

669

ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੈ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਆਯੋਜਿਤ:

1.1 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਗਠਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਜੀਵੰਤ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ

ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ

ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਗ IX- ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ, ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਨ. [ਪੈਰਾ 43] [691-ਐੱਫ ਐੱਚ; 692-ਏ]

1.2 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 74 ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਿਤਤਾ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰੀ ਢਾਂਚਾ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ, ਚੋਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ, ਅਤੇ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਖੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਿੰਡ, ਤਾਲੁਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 44][692-ਬੀ -ਈ]

1.3 74 ਵੀ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ।

ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟਾਂ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਸਨ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੈਟਰਨ - ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ, ਛਾਉਣੀਆਂ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਯੂਪੀਆਈਏਡੀ ਐਕਟ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਆਦਿ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ

ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਗ-9 ਏ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਕੁਝ ਲੋੜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਸਟੇਟ ਬਰਾਬਰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਹਨ. ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. v. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ [1961] 3 ਐਸਸੀਆਰ 242. ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਜਾਂ "ਸੰਬੰਧਿਤ"। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਢੁਕਵਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ, ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਵਰਣਨ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੇਲ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ

ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 24,000 ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਡਾਲਕੋ ਅਤੇ ਸੇਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਗੇ [ਪੈਰਾ 45] [692-ਈ-ਐਚ; 693-ਏ-ਈ]

1.4 ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ, ਖਪਤ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਭਾਵ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ. ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 48] [694-ਡੀ-ਈ]

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਪਾਹ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਬੜੌਦਾ ਬਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ। **[1970] 1 ਐਸਸੀਆਰ 388;** *ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼* **(1961) 3 ਐਸਸੀਆਰ 242;** *ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ*

ਬਨਾਮ ਹੰਸਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ **[1981] 1 ਐਸਸੀਆਰ 823**; *ਸ਼ਕਤੀਕੁਮਾਰ, ਐਮ. ਸੰਚੇਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰ*. 5. *ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*। **(1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 351: [1994] 6 ਪੂਰਕ. SCR 98;** ਸੈਜ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। **(1999) 2 ਐਸਸੀਸੀ 366;** *ਐਮ. ਜੀ. ਆਰ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਰਸਥ*। **(2017) 3 ਐਸਸੀਸੀ 494: [2017] 1 ਐਸਸੀਆਰ 604;** *ਕਿਸ਼ਨਸਿੰਘ ਤੋਮਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ*। **(2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 352: [2006] 7 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 454;** *ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* **[1955] 1 ਐਸਸੀਆਰ 829;** *ਨਿਊ ਓਖਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* **(2018) 9 ਐਸਸੀਸੀ 351;** *ਜਿੰਦਲ ਸਟੈਨਲੇਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ*। **(2006) 7 ਐਸਸੀਸੀ 241: [2006] 3 ਐਸਸੀਆਰ 1095;** *ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਬਨਾਮ ਆਰਸੀ ਜੈਨ* **(1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 308: [1981] 2 ਐਸਸੀਆਰ 854;** *ਆਈਟੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ* **(2002) 9 ਐਸਸੀਸੀ 232: [2002] 1 ਐਸਸੀਆਰ 441;** *ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ*

ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ **(1996) 1 ਐਸਸੀਸੀ 95: [1995] 4 ਪੂਰਕ ਐਸਸੀਆਰ 53 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

<u>ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ</u>

[1970] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 388	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 49**
[1961] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 242	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 1**
[1981] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 823	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 32**
[1994] 6 ਪੂਰਕ। ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 98	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 32**
[2017] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 604	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 36**
[2006] 6 ਪੂਰਕ। ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 454	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 42**
[1955] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 829	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 47**
[2006] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1095	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 5**
[1981] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 854	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 11**
[2002] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 441	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 16**
[1995] 4 ਪੂਰਕ। ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 53	**ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ**	**ਪੈਰਾ 11**

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2348.

ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 28.02.2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਕਟਕ ਵਿਖੇ 1999 ਦੇ ਓ.ਜੇ.ਸੀ. 14424 ਵਿੱਚ।

ਨਾਲ

ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 15179, 2012 ਦਾ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 4649-4650, 2012 ਦਾ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 289।

ਬਾਗੜੀਆ, ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ, ਪਵਨਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ, ਕੁਮਾਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਰਸ਼ਿਕਾ ਸਵਰੂਪ, ਕਨਿਕਾ ਕਲਿਆਸਰਨ, ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਜ਼ੀਸ਼ਾਨ ਰਿਜ਼ਵੀ, ਅਨਸ ਜ਼ੈਦੀ, ਸਈਦ ਸ਼ਾਹਿਦ ਹੁਸੈਨ ਰਿਜ਼ਵੀ, ਕੀਰਤੀ ਰੇਣੂ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮੋਨਿਕਾ ਦਿਵੇਦੀ, ਆਰੀਆ ਤ੍ਰਿਪਾਠੀ, ਅਪੂਰਵ ਉਪਮਾਨਿਊ, ਬ੍ਰਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਯਾਦਵ, ਕਨੁਈਆ ਪ੍ਰਿਯਦਰਸ਼ੀ, ਭਗਤੀ ਵਰਧਨ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.

1. ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ 26.03.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਰੈਫਰੈਂਸ ਆਰਡਰ ਨੇ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਉਹ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ, ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (74 ਵੀਂ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1992 ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਾਂ ਇਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਹਨ।

2. ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

> *"ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ"।*

3. ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 367 ਦੁਆਰਾ, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਧਾਰਾ 372 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਕੂਲਨ ਜਾਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 2 (31) ਦੁਆਰਾ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

> *"(31) "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਬੰਦਰਗਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਜਾ ਸਥਾਨਕ ਫੰਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ।*

---

[1] (1961) 3 ਐਸ ਸੀ ਐਰ 242

[2] ਇਸ ਐਂਟਰੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ (101) ਸੋਧ ਐਕਟ, 2016 ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1999 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ") ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1950 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "1950 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ.4. ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ 1950 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ (ਏ) ਹਰੇਕ "ਤਬਦੀਲੀ" ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ; (ਬੀ) ਹਰੇਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ; ਅਤੇ (ਸੀ) ਹਰ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 4 (1) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ:

> *"ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜਪਾਲ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਉਹ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਸਮਝੇ।*

5. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਮੈਸਰਜ਼ ਓਸੀਐਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਸਟੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਸੇਲ") ਨੇ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਸੇਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਜਿੰਦਲ ਸਟੈਨਲੇਸ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧੀਰ* ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। 5 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 301 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਚਿਹਰੇ ਜਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਪਣਯੋਗ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੇਲ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੂੰਜੀਗਤ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਅਤੇ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਜਾਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੱਚੇ ਮਾਲ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਸੇਲ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

---

[3] *(ਐੱਫ) "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਖੇਤਰ*
(i) ਉੜੀਸਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1950 (1950 ਦਾ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 23) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ);
(ii) ਉੜੀਸਾ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1964 (1965 ਦਾ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 1) ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ;
(iii) ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੜੀਸਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1950 (1950 ਦਾ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 23) ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

[4] ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ, ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

[5] (2006) 7 ਐਸਸੀਸੀ 241

ਟੈਕਸ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 304 (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ। ਸੇਲ ਨੇ 07.03.1996 ਅਤੇ 17.11.2014 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਅਨੁਸਾਰ 15.04.1995 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਰਾਊਰਕੇਲਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ; ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਨਹੀਂ ਰਹੇ।

6. ਓ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 23.12.1998 ਦੇ ਕੁਝ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਓ.ਸੀ.ਐਲ. ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਮਝੌਤਾ") 6 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਸਦ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਓਸੀਐਲ ਅਤੇ ਸੇਲ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

7. ਇਸ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਐਲੂਮੀਨੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਹਿੰਡਾਲਕੋ") ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 23.12.2011 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਓਸੀਐਲ ਅਤੇ ਸੇਲ ਦੁਆਰਾ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਾਂਗ) ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਤਰਕ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਯੂ.ਪੀ. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਬਲਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ, 1916 ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਸਮਕਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1961; ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1947 ਅਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1976 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, "ਯੂ.ਪੀ.ਆਈ.ਏ.ਡੀ. ਐਕਟ")।

---

[6] ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਓਸੀਐਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ, ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਦਰਮਿਆਨ 26-03-1999 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

[7] ਓਜੇਸੀ ਨੰਬਰ 14424/1999 (ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 2348/2004 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ 28.03.2003 ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 3019/2007 ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 18.02.2008 (ਜੋ ਐਸਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 15179/2008 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ)

[8] ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 4649-50 2012 ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 289 /2012

ਹਿੰਡਾਲਕੋ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਚ 07.04.2000 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਚ ਸੋਨਭੱਦਰ ਦੇ ਰੇਣੂਕੂਟ 'ਚ ਉਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਯੂਪੀਆਈਏਡੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ' ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

8. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਏ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ

(i) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

9. ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਬ੍ਰਜ ਕੇ ਮਿਸ਼ਰਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਕਟ੍ਰੋਈ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ 2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਜਿਹੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ।

10. ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹੀਰਾ ਖੰਡ ਮਿੱਲਾਂ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸੂਚੀ II (ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ) ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜੀਵੰਤ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸਨ। ਆਰਟੀਕਲ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਾਂ ਟਾਊਨ ਖੇਤਰ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ

11. ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ *ਆਰਸੀ ਜੈਨ*[9] *ਅਤੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਆਫ ਹਰਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਊਸਿੰਗ ਬੋਰਡ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ*[10] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਕੋਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡਾਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਪੰਚਾਇਤ ਸੰਮਤੀਆਂ ਵਰਗੇ 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ' ਦੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦੀ 'ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ' ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ 'ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸਿਰਫ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

> *"15. "ਸਥਾਨਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਜਾਂ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪੂਰਾ ਰਾਜ ਇੱਕ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਹੋਣਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.*
>
> xxxxxx xxxxxx xxxxxx
>
> *28. ਇਸ ਲਈ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੰਪਲੈਕਸ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਨਹੀਂ ਹੈ.*

12. ਓਸੀਐਲ ਨੇ ਓਸੀਐਲ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਮਿਉਂਸਪਲ

ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਓਸੀਐਲ ਦਰਮਿਆਨ 01-02-1999 ਨੂੰ ਹੋਈ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮਿੰਟਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਆਕਟਰੋਈ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਓਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਕਟਰੋਈ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਟ੍ਰੋਈ ਡਿਊਟੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਦੀ ਪੂਰਵਗਾਮੀ ਹੈ।

13. ਸੇਲ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਸਕੇ ਬਾਗੜੀਆ ਨੇ *ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰ) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਿਊ ਓਖਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ* [12] (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਨੋਇਡਾ") 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ

---

[9] (1981) 2 ਐਸਸੀਸੀ 308

[10] (1996) 1 ਐਸਸੀਸੀ 95

[11] ਨੰਬਰ 249/ਰੇਸ ਰੀ: ਓਸੀਐਲ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਰਾਜਗੰਗਪੁਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਰਮਿਆਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ

[12] (2018] 9 ਐਸਸੀਸੀ 351

ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਹੈ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ:

> *"31. ... ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਧਾਰਾ 243 ਪੀ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ.....*

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਨੂੰ ਆਕਟਰੋਈ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਆਕਟਰੋਈ ਦੇ ਘਾਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਵੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

14. ਸੀਨੀਅਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਗੜੀਆ ਨੇ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ 'ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਲ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ' ਨਾ ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸੇਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ 'ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ' ਜਾਂ 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ' ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 243-ਡਬਲਯੂ [13] ਤਹਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੇਲ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੇਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਜਾਂ ਟੋਲ ਜਾਂ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ, ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ, ਧਾਰਾ 243- ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੁਆਰਾ, ਪਰਿਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਖੇਤਰਾਂ (ਪੇਂਡੂ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰਾਂ) ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ

---

[13] **ਆਰਟੀਕਲ 243ਡਬਲਯੂ - ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ, ਆਦਿ।** *ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ- (ਏ) ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ*

ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:
(i) ਆਰਥਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਆਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ;
(ii) ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ;
(ਅ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਹੋਣ।

ਇੱਕ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਖੇਤਰ); ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੌਂਸਲ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰਟੀਕਲ 243-ਕਿਊ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲੋੜ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ:

> *"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਗਠਨ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇ, ਜਨਤਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰ, ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ।*

15. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, "ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੰਪਲੈਕਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 4 (1) (ਭਾਵ, ਉੜੀਸਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1950) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

16. ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਗੜੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕਸਬੇ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 24614 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾ ਕੇ ਸੂਚੀ 2 ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਂਟਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

---

[14] *ਆਰਟੀਕਲ 246 - ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ*
(1) ਧਾਰਾ (2) ਅਤੇ (3) ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।
(2) ਧਾਰਾ (3), ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ "ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।
(3) ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਰਾਜ ਜਾ ਉਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਸ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ *ਆਈਟੀਸੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ*[15] 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਟੈਕਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ

ਵਜੋਂ ਸੰਸਦ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸੋਧ ਕਰੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

17. ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਹਿੰਡਾਲਕੋ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਓਸੀਐਲ ਅਤੇ ਸੇਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੂਪੀ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 2007 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਣਉਚਿਤ ਅਤੇ ਮਨਮਰਜ਼ੀ ਵਾਲਾ ਹੈ

(ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

19. ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਦਿਵੇਦੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ, ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਕਲੋਨੀਆਂ, ਸੜਕਾਂ, ਸੀਵਰੇਜ, ਕਈ ਸਾਂਝੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ, ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ, ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਫੈਕਟਰੀ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

20. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜਨਗਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਡਰੇਨੇਜ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਮੇਤ ਉਪਲਬਧ ਕਈ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਾਂਗ ਜਨਤਕ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।

21. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਓਸੀਐਲ [31] ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਚਾਰ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ 2 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ (ਇਸ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ 'ਰਾਜ ਸੂਚੀ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ II ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (4) ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ [ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ] ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।

15 (2002) 9 ਐਸਸੀਸੀ 232

ਮਾਰਚ 1999 ਨੂੰ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਜੋ ਓਸੀਐਲ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਐਲਾਨੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ 'ਤੇ ਓਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਆਕਟਰੋਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਰਕਮ ਸਿਰਫ ਆਕਟਰੋਈ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਕਟਰੋਈ ਸਿਰਫ ਓਸੀਐਲ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਆਕਟ੍ਰੋਈ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ।

22. ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ *ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਆਕਟ੍ਰੋਈ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਐਲਾਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ 1950 ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਇਸ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਹੈ.

23. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੂਰਾ ਰਾਜ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ' ਅਤੇ 'ਰਾਜ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 'ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ' ਦੁਆਰਾ

ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਰੇਕ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

24. ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 30116 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜੇਬਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਤਰ-ਰਾਜ ਵਪਾਰ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਰਕਮ ਵਪਾਰਕ ਸਹੂਲਤਾਂ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਪਾਰਕ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ. ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ,

---

[16] *ਆਰਟੀਕਲ 301 - ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਰ, ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ:*
ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬੰਧਾ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਅਤੇ ਸੰਭੋਰ, ਮੁਫਤ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਚੁਕਵਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਟੈਕਸ ਰਾਹਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

25. ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੋਈ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਹ ਸੰਕਲਪ ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਸਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਚੁਅਲ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।

26. ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਧਾਰਾ 243-(ਪੀ) (ਈ) 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਗੈਰ-ਗਠਨ ਕਾਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂ.ਪੀ.ਆਈ.ਏ.ਡੀ. ਐਕਟ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਇਕਾਈ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਦਾ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ।

27. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲ (ਸੁਪਰਾ) ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਅਧਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਜੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਮੁਫਤ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲੇਗੀ।

28. ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 243 ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਲਈ

ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਕੁਝ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਜਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਠਜੋੜ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਨਮ ਅਤੇ ਮੌਤ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਪੁਲਿਸਿੰਗ

[17] ਆਰਟੀਕਲ 243 ਪੀ - ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ... (ਈ) 'ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ;

ਉਦੇਸ਼, ਆਦਿ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਬੀ. ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ

29. ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲਾ ਸੰਕੀਰਣ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲਾਂ ਜਾਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਖੇਤਰ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 52 ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

30. *ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 20 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ - ਯੂਪੀ ਗੰਨਾ (ਰਾਜ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ ਨਿਯਮ) ਐਕਟ, 1953 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਯੂਪੀ ਗੰਨਾ ਸੈੱਸ ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ "ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ" ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਸਮਰੱਥਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ - ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਂਟਰੀ 52 ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935 ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49)। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵੁਤਪਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਥਾਨਕ" ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਜਾਂ "ਸੰਬੰਧਿਤ" ਹੈ।

31. ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਇਕਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਖਪਤ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ ਆਕਟਰੋਈ ਨੂੰ ਇਕੱਤਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਨਸਾਈਕਲੋਪੀਡੀਆ ਬ੍ਰਿਟਾਨਿਕਾ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1919 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ:

22. "*ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਸੀ*

[ਐਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.]

ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1920 ਦੀ ਆਈਟਿਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਕਟਰੋਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ- ਭਾਵ, ਉਹ ਖੇਤਰ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, "ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ" ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਰਾਜ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ, "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

32. ਨੋਟ ਦਾ ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਕਤੀਕੁਮਾਰ, ਐਮ. ਸੰਚੇਤੀ ਅਤੇ ਏਐਨਆਰ ਹੈ। 18, ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1987 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੈ ਜੋ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੁੱਚੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਗੌਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦਾ ਪੂਰਾ ਖੇਤਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫਿਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3 (ਬੀ), 12, 245 (1), 246, 277, 321, 323-ਏ ਅਤੇ 371-ਡੀ ਵਿੱਚ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਹੰਸਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

33. *ਸੈਜ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ* [20] ਵਿੱਚ, ਪੰਚਾਇਤ ਨੇ ਕੁਝ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਕਲੋਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 264 ਏ ਤਹਿਤ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1963.

---

[18] (1995) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 351

[19] (1981) 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 823

[20] (1999) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 366

ਇਕ ਹੋਰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿਚ ਗੁਜਰਾਤ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੈਜ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਤਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9 ਅਤੇ 9 -ਏ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9 ਅਤੇ 9-ਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗੁਜਰਾਤ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1961 ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਿਤ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਸੰਗਠਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ 1972 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

34. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਤਿੰਨ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜਪਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

35. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਿਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ:

> *20. "ਧਾਰ 16 ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਬਾਰੇ ਦੱਸਦਿਆ ਹਾਏ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਸਾਂਝੀਆ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਤੇ ਕੁਝ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪਣੀਆ ਸਹੂਲਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਚਾਰਜ ਵਸੂਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਕਰਤੱਵ ਨਿਭਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਰਚੁਅਲ ਦੋਹਰ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਤੋ ਬਚਣ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਾਧ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ*

> *ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਇਕਾਈ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਇਕਾਈ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9 ਅਤੇ 9 ਏ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਇਕਾਈ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 243 ਐਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 243 ਜ਼ੈਡਐਫ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀ ਹੈ।*

36. ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਤ ਐਮ.ਜੀ.ਆਰ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ. 5. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓਆਰਐਸ 21 ਅਤੇ ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ), ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਐਮ.ਜੀ.ਆਰ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂ.ਪੀ. ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1976 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਧਾਰਾ 12 ਏ 'ਤੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਮ.ਜੀ.ਆਰ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਯੂ.ਪੀ. ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਏ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

> *"12-ਏ. ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਲਈ ਕੋਈ ਪੰਚਾਇਤ ਨਹੀਂ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਜਿੱਥੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ*

ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੇ ਪੰਚਾਇਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪੰਚਾਇਤੀ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਪੰਚਾਇਤ ਰਾਜ ਐਕਟ, 1947 ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੰਚਾਇਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1961 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੰਚਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪੰਚਾਇਤ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ।

---

[21] (2017) 3 ਐਸਸੀਸੀ 494

37. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 12 ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ *ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੀਆਂ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿਣਾ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸੁਚੇਤ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।*

38. ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਯੂਪੀਆਈਏਡੀ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ" ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (20) ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਮਿਤੀ 24.12.2011) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਯਾਨੀ ਨੋਇਡਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਖੁਦ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (74 ਵੀਂ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਫਲੋਰ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਮੋਰੰਡਮ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿ:

"28. ਭਾਗ 9 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਖੁਦ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਗਠਨ, ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਜੀਵੰਤ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਚੋਣਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਗ IXA ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ, 1976 ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ, 1976 ਅਨੁਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਜ ਵੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਜ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IXA ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਮੁੱਖ ਜ਼ੋਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਜਾਰੀ 24.12.2001 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 243 ਪੀ € ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 243 ਪੀ (ਈ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ "ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ। ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਗਰ ਪੰਚਾਇਤ, ਇੱਕ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ:

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਗਠਨ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਕਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਉਹ ਸਹੀ ਸਮਝੇ, ਜਨਤਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਹੋਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰੇ।"

29. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਿਸੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

39. ਇਹ ਤੁਰੰਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, *(ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਕੁਮਾਰ ਐਮ. ਸੰਚੇਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ।

—

ਸੈਜ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਐਲਾਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਗੁਜਰਾਤ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1961 ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਮਜੀਆਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਟਾਊਨਸ਼ਿਪ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਨੋਇਡਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 (20) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦੇ ਦਰਜੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਾ ਦਰਜਾ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

40. *ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ, *ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜੋ "ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ,*

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, ਇੱਕ ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਵਿਅਕਤੀ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ.

41. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਸੈੱਟ, ਦੋ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਮੂਹ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਹੈ. ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਸਮੂਹ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਸਬੰਧਤ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੜੀਸਾ ਐਕਟ 1950 - ਜੋ ਧਾਰਾ 4 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਖਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ. ਯੂ.ਪੀ. ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਖੇਤਰਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਯੂਪੀ ਮਿਉਂਸਪੈਲਟੀਜ਼ ਐਕਟ, 1916 ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

> *(9) "ਨਗਰ ਪਾਲਿਕ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243 ਪੀ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥ।*

> *(9 ਏ) "ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ" ਦ ਮਤਲਬ ਹ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕ ਦ ਖੇਤਰ, ਖੇਤਰ।*

42. *ਕਿਸ਼ਨਸਿੰਘ ਤੋਮਰ ਬਨਾਮ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ* [22] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (74 ਵੀਂ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

> *12. ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤ ਜ ਸਕਦ ਹ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ (74 ਵਾਂ) ਸੋਧ ਐਕਟ, 1992 ਦ ਆਧਾਰ 'ਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗ 9-ਏ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤ ਗਿਆ ਸ। ਇਨ੍ਹ ਵਿਵਸਥਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸ, ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵ ਸਹ, ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹ, ਕਰ ਰਹੀਆ ਸਨ ਅਤ ਸਮ ਸਿਰ ਚੋਣ ਨਹ, ਹ ਰਹੀਆ ਸਨ ਅਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾਵ ਲੰਬ ਸਮ ਤ ਜਾਰ, ਸਨ। ਚੋਣ ਅਨਿਯਮਿਤ ਰਹੀਆ ਸਨ ਅਤ ਕਈ ਵਾਰ ਬੇਲੋੜ, ਦੇਰ, ਜ ਮੁਲਤਵ, ਕਰ ਦਿੱਤੀਆ ਗਈਆ ਸਨ ਅਤ ਚੁਣੀਆ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆ ਦ, ਮਨਮਰਜ਼, 'ਤ ਬਿਨ ਉਚਿਤ ਤਰਕ ਦ ਹਟ ਦਿੱਤ ਗਿਆ ਸ, ਜ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤ ਗਿਆ ਸ,। ਇਨ੍ਹ ਵਿਚਾਰ ਦ ਪ੍ਰਗਟਾਵ ਉਸ ਸਮ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ, ਵਿਕਾਸ ਰਾਜ ਮੰਤਰ, ਨ ਸੰਸਦ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਿਆ ਕੀਤ ਸ, ਅਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵ ਲਈ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਸਹ, ਸਥਾਨ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆ ਵਿਵਸਥਾਵ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆ ਸੰਸਥਾਵ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਦਰਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਅਤ ਚੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮਤ ਅਤ ਨਿਰਪੱਖ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨ, ਬਣਾਉਣ ਜ਼ਰੂਰ, ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸ,। ਸ਼ਹਿਰ, ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸੋਧ ਬਿੱਲ ਦ ਉਦੇਸ਼ ਅਤ ਕਾਰਨਾਂ ਦ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹ ਗਿਆ ਸ:. [...]*

43. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਗਠਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਦੀਆਂ ਜੀਵੰਤ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਇਕਾਈਆਂ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ

ਚੋਣ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਚੋਣਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਗ IX-A ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੋਰਡਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ, ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਜ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਹਨ.

---

[22] 2006 (8) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 352

44. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਦਾ ਬੋਝ, ਕਹਿਣ ਲਈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ, ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਾਂ ਕੀ ਧਾਰਾ 243 ਪ੍ਰਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ 74 ਵੀਂ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਇਕਾਈਆਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਜੋ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕੁਝ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਚੋਣਾਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤਤਾ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਿੰਨ ਪੱਧਰੀ ਢਾਂਚਾ, ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ, ਚੋਣ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧੀ, ਅਤੇ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਖੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਿੰਡ, ਤਾਲੁਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ।

45. 74 ਵੀਂ ਸੋਧ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟਾਂ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਸਨ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ. ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਪੈਟਰਨ - ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸਵੈ-ਸ਼ਾਸਨ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ, ਛਾਉਣੀਆਂ, ਪੰਚਾਇਤਾਂ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ - ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਯੂਪੀਆਈਏਡੀ ਐਕਟ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਗੁਜਰਾਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਐਕਟ, 1962 ਆਦਿ। ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ) ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਛੋਟ - ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਗ-9 ਏ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਕੁਝ ਲੋੜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਣਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕ ਹਨ ਜੋ ਰਾਜ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 243 ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਹਿਤ ਛੋਟ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਅਸਟੇਟ ਬਰਾਬਰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ" ਹਨ. ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਨੇ ਖੁਦ ਮੰਨਿਆ ਕਿ "ਸਥਾਨਕ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ" ਜਾਂ "ਸੰਬੰਧਿਤ"। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਨੂੰਨ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਬੋਰਡ, ਯੂਨੀਅਨ ਬੋਰਡ, ਪੰਚਾਇਤ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਰਾਜ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਠਿਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਵਰਣਨ" ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵੀ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਓਸੀਐਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਿੰਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸੇਲ ਵੱਲੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 24,000 ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਿੰਡਾਲਕੋ ਅਤੇ ਸੇਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਵੱਡੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ "ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ" ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣਗੇ.

46. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਇਮੰਡ ਸ਼ੂਗਰ ਮਿੱਲਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਗੰਨੇ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਕੰਪਲੈਕਸ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਮਾਰ ਸੰਚੇਤੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਤਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲ, ਅਰਥਾਤ ਵਾਹਨ ਆਪਣੀ ਅੰਤਮ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ. ਸਹਿਜ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਧਾਰਾ 243-(ਕਿਊ) (1) ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਐਮ.ਜੀ.ਆਰ. ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਸੁਪਰਾ) ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਣਾ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਵਰੇਜ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ।

ਨੋਇਡਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ 9-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਸਟੇਟਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰਾਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 243-ਕਿਊ (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

47. ਇਹ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ, ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਵਿਆਕਰਣਕ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਕੱਢਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਉਸਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਣ।

48. ਟੈਕਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਅਰਥਾਤ, ਐਂਟਰੀ ਟੈਕਸ, ਖਪਤ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਨਿਰਮਾਣ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਲਈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ "ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ. ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਅੰਤਮ ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈ.

49. ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਟੈਕਸ ਪਿਛਲੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਮੰਗ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸਦਾਤਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੁਝ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਤੱਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ, ਯੂ.ਪੀ. ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਵਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ, *ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਪਾਹ ਮਿੱਲ ਬਨਾਮ ਬੜੌਦਾ ਬਰੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ.* [24] ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

50. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਅਤੇ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

---

[23] *ਨਵੀਨਚੰਦਰ ਮਫਤਲਾਲ ਬਨਾਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 1955 (1) ਐਸਸੀਆਰ 829 24 1970 (1) ਐਸਸੀਆਰ 388*

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਯੋਗ ਦੱਸਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਕਿਤ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਾਸਕਰ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਅਤੇ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।
(ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ: ਬੋਧੀ ਰਾਮਟੇਕੇ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਬੇਦਾਅਵਾ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

Yadwinder Singh
Enrl. No. P/956/2016